

Tản Mạn Sau Ngày Quốc Hận:

Chừng Nào Đá Nổi Lòng Chìm, Đồng Khô Hồ Cạn Búa Liềm Ra Tro

(Trạng Trình Nguyễn Bình Khiêm, Sấm)

TS. Phan Văn Song

Tuần này, hai dữ kiện:

Ở Hải Ngoại, các cộng đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản, trân trọng làm lễ truy điệu Ngày 30 tháng Tư 1975, từ nay biến thành Ngày Quốc Hận.

Ở quốc nội, toàn dân Việt Nam tức giận xuống đường biểu tình phản đối Nhà cầm quyền Việt Cộng và xí nghiệp Công ty Gang Thép Vũng Áng của Tàu xả chất độc vào biển làm chết hàng ngàn tấn cá, gây ô nhiễm, làm độc hàng vạn hải lý Biển Đông.

1/ Paris Ngày Quốc Hận:

Il pleure dans mon cœur

Comme il pleut sur la ville ...

Mưa ngoài trời, như mưa trong lòng tôi...

(Paul Verlaine, Il pleure dans mon cœur)

Hai câu thơ bất hủ của nhà thơ Verlaine ứng vào bầu trời Paris của Ngày Quốc Hận thứ 42 này! Paris trời buổi sáng, hôm ấy, đang trong xanh, bỗng vân vũ chuyển mưa khi chúng tôi bước xuống xe ở Place du Pérou, quận 8, không xa trụ sở của Sứ Quán Việt Cộng đường Méroménil. Hẹn nhau 14 giờ ngày 30 tháng Tư năm 2016, để chuẩn bị, sửa soạn trang hoàng, dọn chỗ, để cùng bà con truy điệu Ngày Quốc Hận. Năm ngoái trời cũng mưa, năm nay lại cũng vậy! Lòng buồn, trời đất cũng buồn theo, vào 15 giờ, mưa bắt đầu nặng hạt. Dù, mũ, nón tung ra, trùm che các khuôn mặt phe ta đang lần lượt trước sau nhập cuộc. Bận bè, quen thuộc cả chục năm nay, tay bắt mặt mừng, đôi lời thăm hỏi. Tất cả tuy có già đi, nhưng ánh mắt vẫn đầy cương quyết! Lửa vẫn còn! Bao lâu nữa? Đếm tới đếm lui, cũng từng ấy người! Hối tin người vắng mặt! Già, bệnh, hay đã đi xa, đi luôn, nợ trần đã trả! Năm nay, hậu duệ, một cháu từ bên Đức qua, đại diện cái cầu giữ lửa với tương lai.

May quá, tại quảng trường có một nhà trạm xe buýt, giúp vài anh chị lưng còm gối yếu, có chỗ ngồi, vừa tránh mưa, vừa tránh đứng, nhưng vẫn theo dõi sanh hoạt qua khung kiếng. Băng-rôn, cờ vàng được các anh chị em, mỗi người một tay, dưới sự đạo diễn của anh Công, trưng bày, treo, dựng, lợi dụng các hàng cây thiên nhiên, các chần song, cột sắt an toàn sẵn có, hợp thành một vòng giáp tròn theo quảng trường. Một bàn thờ Tổ Quốc với di ảnh năm vị tướng lãnh, anh hùng tử tiết, đại diện các anh hùng tử sĩ vị quốc vong thân, được nhan đèn bài vị, trân trọng dựng lên. Đặc biệt năm nay, một băng-rôn màu đen, với dòng chữ Pháp-Việt thông báo Deuil National-Quốc tang cho Ngày Tang đất nước choáng hẳn một góc! (Hình như trong tất cả những buổi truy điệu Ngày Quốc Hận trên khắp thế giới năm nay, chỉ duy nhất Paris có băng-rôn tang đen này! Có lẽ Paris chúng tôi, giữ truyền thống Băng-rôn đen của nhóm anh em Tổng Hội Sinh Viên Paris dưới sự lãnh đạo của anh hùng Trần Văn Bá đã ngay ngày 27 tháng Tư năm 1975 -3 ngày trước Ngày Mất Nước tại Việt Nam- đã trưng băng-rôn đen Deuil National báo Ngày Tang cho một đất nước Việt Nam Cộng Hòa đang bị bức tử!)

Mưa càng lúc càng nặng hạt! Nhưng không một ai rời quảng trường, trái lại, khách lại càng đến đông hơn! Người Việt phe ta, đi solo một mình, sánh đôi có cặp, hay hợp thành một nhóm nhập cuộc tham gia. Người Tây, ngoại quốc, da trắng da đen, da màu, cũng ghé vào, tò mò, thăm hỏi, hay cảm tình ủng hộ, tham dự. Dân trốn mưa trong trạm xe buýt, tuy chật chội, chen chúc, nhưng nhường nhịn nhau, tiếp tục đứng ngồi theo dõi tham gia dưới mái che. Dân chịu chơi tiếp tục dù mũ đội mưa, quay quần quanh bàn thờ Tổ quốc, nghiêm chỉnh tham dự. Hai anh phó nhóm, che đồ nghề, hơn che thân thể, lom khom lia lịa bấm máy. Hai tay, phận sự truyền micro, xoay quanh cử tọa, để kịp thời đưa micro cho

những ai muốn phát biểu. Phát biểu, khẩu hiệu, vỗ tay, đồng ca, tốp ca, Việt Nam Việt Nam, Dậy mà Đi, ...Thầy Quảng Đạo, Trụ trì Chùa Khánh Anh Evry, khai lễ tụng niệm, cầu siêu, phật tử Lợi, cựu Lính Biển hải hồ, tuy tuổi cao nhưng hơi vẫn dài, góp giọng cùng Thầy ê a kinh kệ.

Cái đặc biệt của Place du Pérou, là ngay giữa quảng trường là miệng gió thông hơi của xe điện ngầm, rộng tròn đường kính khoảng 4 thước, nên hơi nóng được thoát lên qua khung lưới sắt rào miệng lỗ hơi ấy. Nhờ vậy tuy trời mưa lạnh nhưng tất cả những ai quây quần quanh miệng lưới ấy đều được hưởng hơi ấm (Nhớ hình ảnh muôn thuở của Marilyn Monroe gợi cảm đứng trên miệng gió xe điện ngầm bị hơi gió tốc váy. Hôm ấy, ngày tang, phe ta mặc quần dày ba lớp, nên hơi gió có mạnh bao nhiêu cũng chẳng tác cái gì cả!). Mặc cơn mưa càng ngày càng nặng hạt, mặt đất khách trời người buồn thảm, mặt lòng người tha hương mòn mỏi trông chờ một ngày tái ngộ quê nhà, nhưng hôm ấy, nhìn quanh, ngó rõ, điềm từng nét mặt lấm nhai phong sương, từng mái tóc bạc mầu tao loạn, từng đôi mắt rực sáng đầy hãnh diện khi cất cao bài quốc ca, khi tha thiết nhìn lá quốc kỳ ngạo nghễ tung bay! Phải, lòng thiết tha yêu nước của những người con đất Việt vẫn còn nóng bỏng, khi nghiêm trang chào hai lá quốc kỳ, lúc trân trọng cất cao lời hát hai quốc ca Pháp Việt. Mưa càng to, trời càng mau tối, hơi lạnh thấm nhanh rút ngắn buổi lễ. Ngán ngủ nhưng không kém phần long trọng. Tất cả giải tán trước 18 giờ. Hẹn năm sau truy điệu Quốc Hận giữa Chợ Sài Gòn! Mong lắm!

Ngày Quốc Hận: Tập Quán hay Thật sự Yêu Nước?

Đối với chúng tôi, Ngày Quốc Hận, tôi thật sự đau lắm! Đối với chúng tôi, và gia đình chúng tôi Tháng Tư thật sự là Tháng Tư Đen. Từ ngày về hưu 2003 đến nay, tôi ráng giữ, nếu tháng Tư ở nhà, thì tôi ăn uống nhẹ. Là người đi Đạo Chúa tôi không hiểu thủ tục ăn chay Phật Giáo Á đông. Tháng tư tôi ăn rau củ- végétarien- nghĩa là ăn không thịt cá (rau củ: salade, fromage, trứng, trái cây, yaourt...) Thường cơm với canh rau, fromage, hoặc spaghetti sốt cà chua, fromage bào-rápé ; chất đạm thì ăn trứng, bánh mì bơ, mật ong, mứt confiture. Ở xứ tôi nhà quê Pháp nên không có bán món ăn Việt Nam, như đậu hủ hay tương, Tôi nói như vậy để kể cùng bà con rằng, đối với cá nheron tôi, và gia đình tôi tháng tư có một ý nghĩa rất lớn. Ngày 30 tháng Tư là một ngày Tang lớn. Đại gia đình tôi tan tành xí quách ngày 30 tháng tư 1975 (cũng như bao gia đình khác, với những nỗi đau khác nhau). Từ đây trở đi tôi đổi đời, như cả xứ Việt Nam đổi đời.

Ngày Quốc Hận là một Mốc Lịch sử. Trước QH và Sau QH! Dĩ nhiên, cuộc đời « Cái thằng tôi », được hưởng nhiều may mắn! Nhưng...đó là chuyện riêng!

Ngày nay, tôi quan sát thấy tuy nhiều địa phương tổ chức Ngày Quốc Hận, nhưng sao khác nhau nhiều quá vậy? Có nơi không long trọng, tại sao lại Nhạc Hội? Tại sao lại hát ca? Có nơi, làm đêm không ngủ đấy, nhưng để làm gì, khi ca hát? Có đi biểu tình đấy? Nhưng để làm gì? Khi thiếu trân trọng? Ấy là chưa kể, có kẻ muốn Ngày Quốc Hận là Ngày Tập Hợp Cộng đồng! Cho vui? Cho Đoàn Kết? Có kẻ muốn đổi tên: « Ngày Hành Trình Tự Do », « Ngày Cám Ơn », « Ngày Việt Nam Cộng Hòa », « Ngày Tự Do », « Ngày Hòa Giải », thậm chí « Ngày Việt Nam » « Ngày Dân Chủ »... Ôi thôi, chỉ một cái « ngày 30 tháng Tư »! Làm nhức đầu, vì bó buộc, vì « phải làm », vì « phải nhớ », « bỏ thì thương, vương thì tội ». Có kẻ chê cả « Từ ngữ Quốc Hận »! Ghê quá! Đầy « Hận Thù máu lửa »? Mong rằng tất cả những ai nếu thật sự có lòng nghĩ đến Việt

Nam, nghĩ mình còn Việt Nam. Chỉ xin, vào ngày ấy, xin quý vị cho một phút thiên, lắng đọng, im lặng, chấp tay, đốt một nén nhang, vái bốn phương nghĩ về quê hương, nghĩ về những đồng bào đã chết, đã nằm xuống, nạn nheron, mặc kệ của cuộc chiến hay của cuộc tự nạn khổng lồ, hoặc của ... Chỉ vì họ đã đóng góp, bằng máu, bằng thân thể, thịt xương, để xây dựng được đất nước Việt Nam thân yêu. Mong được như vậy! Nếu quý vị không thích chuyện xưa, tích cũ, bển cũ, đồ xưa...

Xin nhường hai chữ Quốc Hận, Quốc Tang cho những người đầy hoài niệm, đầy uất hận, như chúng tôi. Mong sao Ngày Quốc Hận không là một Tập Quán! Mà Thật sự là Một lễ Truy Điệu Quốc Hận, Uất Hận, Quốc Tang ... Mong lắm!

2/ Đồng Khô, Biển Độc:

Từ cả mấy tháng nay, được biết đồng bằng sông Cửu Long hoàn toàn hạn hán. Ruộng đồng khô hạn, đất nứt nẻ, lại thêm nước sông Cửu lại bị nhiễm mặn. « Đá nổi » do giồng sông cạn trơ đá. « Lòng chìm », vì lòng ruộng rớt xuống có nước đâu mà nổi! Đất Miền Tây, đất miền Nam tự ngàn xưa là đất bồi phù sa, do hệ thống chằng chịt sông ngòi của Sông Cửu Long, mà nay đất khô nứt nẻ vì hạn hán, quả thật quá lạ! Dĩ nhiên, do Tàu xây một lô đập thủy điện thượng nguồn, chặn giồng nước luân lưu, kiểm soát lưu lượng, giồng chảy sông Cửu Long. Miền Nam Vừa Lúa, Miền Nam Miệt Vườn, Cây Trái Bốn Mùa. Từ nay, là chỉ còn là quá khứ vang danh vang bóng một thời.

Và những ngày nay, cá chết hàng loạt ngày khơi Vũng Áng. Lý do, công ty gang thép Formosa Vũng Áng, xả chất độc vào Biển Đông, nhiễm độc nước Biển, Cá chết hàng đàn. Thủy triều, giồng chảy, trôi theo hải lưu, chất độc cá chết đi dần về Nam... Nhatrang, Mũi Né, Phan Rang... rồi đi đâu nữa? Phan Rang, Phan Thiết, xứ nước mắm! Thế là: hiện nay, theo tin bên nhà cho biết, dân chúng đô xô đi mua nước mắm, để dự trữ. Cá chết, cá độc tiêu từng kỹ nghệ nước mắm. Miền Nam hạn hán, Vừa Lúa tiêu từng, Miền Trung, biển độc, Vừa Cá, Vừa Nước Mắm cũng tiêu từng theo. Dân Việt Nam ăn cơm nước mắm. Từ nay ăn gì đây? Chắc ăn mì với xì dầu!

Lấn Đất, Lấn Biển Giành Dân là nghề của Trung Cộng, là nghề của Hán Tộc. Đọc chuyện Tàu. Không có một dân tộc nào dữ tợn bằng dân Tàu. Trong Tam Quốc, Tào Tháo không ngần ngại đem xác chết bệnh dịch hạch thả tàu trôi qua phía quân Tôn Quyền Lưu Bị để đầu độc và tạo dịch hạch. Các Vua Chúa giết người tru di tam tộc, dòng họ tội tởm đầy trong lịch sử Tàu.

Ngày nay, theo những tin tức bên Phi luật tân cho biết, các tàu « đánh cả dỏm » của Tàu đang tung hoành tại biển Đông, thả chất độc để giết hại hải sản không cho ngư phủ các quốc gia láng giềng Biển Đông hoạt động. Thừa cơ hội vườn hoang nhà nhà trống, Tàu sẽ bồi đắp những đảo san hô nhơn tạo và sẽ bành trướng, chiếm đất, cướp hải phận Biển Đông. Việt Nam là quốc gia gần nhất. Kiểm soát Biển Đông Việt Nam là kiểm soát hành lang hải lộ tiếp liệu hàng hải lục địa Tàu. Đầu độc Biển Việt Nam, là khóa cửa ngõ, là Việt Nam bó tay.

Tình hình ngày nay bế tắc. Trông chờ gì ở Nhà Cầm quyền Cộng Sản? Thử có cái nhìn tổng quát: Biên giới Bắc, mất hẳn, Ải Nam Quan tụt lùi cả dặm về phía Nam. Cột mốc 0 hoàn toàn trên đất Tàu. Thác Bản Giốc, chỉ còn bờ Nam. Các đỉnh núi, đường cao trên đỉnh phân chia biên giới, hoàn toàn do Tàu kiểm soát. Trên toàn đất nước Việt Nam, ngoài Vũng Áng có bao nhiêu Công ty Tàu? Tại sao tại Việt Nam, các sinh viên học Hán ngữ được nhiều ưu thế. Tuy vẫn biết, ngôn ngữ khoa học, ngôn ngữ quốc tế ngày nay là Anh Ngữ, tại sao không phổ biến Anh Ngữ? Sao lại khuyến khích học Hán ngữ? Tàu, Tàu, Tàu ở mọi nơi, Tàu ở khắp mọi nhà, mọi hẻm, ngách ... Tàu cán bộ, Tàu giàu đại gia, Tàu nghèo, Tàu công nhơn, thợ thuyền hay lính quân nhơnj bộ đội? Đó là người, còn vật dụng, đồ gia dụng, đồ công nghệ, công nghiệp, quần áo, gia dụng... tất cả là Tàu. Xấu, tốt dở, bần, tam tinh hải cầu bồ thận hoàn, đến bột hàn the làm hàng dỏm, chất vị hóa học tẩy trắng bún, làm nở cơm ... Tất cả toàn hàng Tàu!

Yêu Nước Việt Nam hay Yêu Nước Mắm?

Xuống đường biểu tình vì Yêu Nước? 41 năm Việt Cộng cầm quyền, đây là lần đầu tiên dân chúng Việt Nam thật sự xuống đường DẤM công khai biểu tình đòi Biển Sạch, DẤM phản đối thẳng Tàu phá hoại môi sinh, môi trường! Nhưng động lực xuống đường đây do lòng Yêu nước thật sự chống Tàu? Do lòng yêu nước thật sự chống nạn Hán Hóa? Nếu thật vậy: Sao không đập phá các công ty Tàu Cộng, hay Tàu Tường – Vì Formosa là tuy là Chủ Tàu Tường, nhưng thật sự là thợ Tàu Cộng. Chỉ cần đập phá một lần, là tất cả tụi Tàu sẽ chán dân Việt sẽ bỏ Việt Nam, « hui về Tàu », vì sợ ở lại sẽ « hui nhị tỳ ».

Hay xuống đường biểu tình vì Yêu nước Mắm? Ngày nay dân chúng Việt Nam ùn ùn, chạy đi mua nước mắm, giành giật nhau mua nước mắm. Nghe đâu phong trào ấy lan cả qua đến tận xứ Mỹ. Phe ty nạn ta cũng ào ào đi mua nước mắm! Ở Pháp không biết có ai chạy đi mua nước mắm không?

Kết luận:

Nếu ngày mai, hết nước mắm, hết gạo ăn, Biển tiếp tục dơ, cá tiếp tục chết, dân chúng sẽ xuống đường đòi Cơm Cá Nước Mắm, nhà cầm quyền Việt Cộng có thể sụp đổ trong tích tắc!

Thật cũng nực cười! Việt Cộng kiểm soát dân bằng bao tử, đơn vị đo lường kiểm soát dân là hộ khẩu. Nay cũng chính bao tử sẽ đánh rơi Việt Cộng và hệ thống kiểm soát Cộng sản. Năm 1789, chỉ vì đói, thiếu bánh mì, mà dân chúng Paris biểu tình đòi « bánh mì » bắt đầu cuộc Đại Cách Mạng lật đổ chế độ Quân Chủ Pháp. Quân Chủ Pháp

mất, Vua Pháp mất đầu chỉ vì dân chúng Pháp thiếu bánh mì. Ngày mai chế độ Cộng Sản Việt Nam sẽ sụp đổ vì dân chúng Việt Nam thiếu gạo thiếu cá và thiếu nước mắm!

Thật nực cười! 41 năm đấu tranh trong ngoài, nào đòi Nhơn Quyền, nào đòi Dân Chủ, Pháp trị, đòi thả bắt đồng chánh kiến. Vô hiệu! Ngày nay, có thể chỉ trong một tháng, dân chúng Việt Nam sẽ dẹp tan nạn Cộng sản vì thiếu cơm thiếu cá thiếu Nước mắm!

Nực cười thay! 41 năm cầm quyền bằng gian dối, lừa đảo, nào đạo đức dỏm, nào văn hóa dỏm, bằng cấp dỏm... phong trào dỏm còn lan rộng ra đến Hải ngoại. Ngay đất Hòa lan, có một gia đình, nghe nói anh cựu Bác sĩ học ở Sài gòn, nhưng qua Hòa Lan thi hoài hỏng đậu. Tuy vậy cũng được Cộng đồng người Việt tiếp tục vẫn gọi anh ấy là Bác sĩ, tuy nhiên, với Tây thì đi là công chức xã hội. Ngày hôm qua, được một anh bạn cho biết hai ông bà đã về Việt Nam mua anh một cái, chị một cái, hai bằng tiến sĩ ... « dỏm ». Trong nước, trong Đảng thì cũng nên mua để kiếm ghé kiếm cháo, còn đây, ở Hải ngoại thì mua để làm gì? Việt Cộng Sống nhờ dỏm, nhưng Việt Nam ngày nay, lại bị tàu đánh cá « dỏm » của Tàu bao vây, khóa cửa chặn đường làm ăn của ngư phủ Việt Nam. Sống « nhờ dỏm », chết « bị dỏm » là vậy đó!

Nực cười thay! Nghịch lý thay! Chuyện dài Việt Nam! Mong rằng, vì thiếu Nước Mắm, dân chúng Việt Nam ta sẽ xuống đường lấy lại Tự Chủ, Tự do, Dân chủ, Chủ quyền. Bất Chiến, thiếu Nước Mắm sẽ Thành Công! Người viết chúng tôi xin hai đề nghị:

Một, tất cả quý đồng bào ở các thành phố đồng loạt sắp hàng Đòi Đi Vào Tù. Không ồn ào, chen lấn, hỗn loạn, chúng ta cứ sắp hàng tuần tự, trật tự, bất bạo động, Đòi Đi Vào Tù. Và nếu các Tòa Đại Sứ Việt Cộng Hải Ngoại dám chấp nhận, người Việt Tỵ nạn Hải Ngoại cũng xin Visa về Việt Nam ở Tù. Tôi sẽ làm người tình nguyện về Nước để ở Tù với Nước, vì Nước. Thà ở Tù còn hơn thấy mất Nước.

Và đề nghị thứ hai là ngay tức thì những ngày hôm Nay, Cộng đồng Hôi Đoàn Người Việt Tự Do Tỵ nạn Hải Ngoại Vận Động để Tổng Thống Obama hủy bỏ chuyến Đi thăm Việt Nam. Đi Việt Nam là nhìn nhận nền chánh trị vô trách nhiệm, vô nhơn đạo, vô nhơn quyền đàn áp dân chúng mình, bán nước của nhà Cầm quyền Hà Nội!

Hẹn nhau năm tới ở Sài gòn.

Hồi Nhơn Sơn Lễ Pentecôte 2016

TS.Phan Văn Song